

Культурне і духовне життя в Україні 1917-1920

Література

Революційні події не загальмували мистецьке життя, а надали йому нового, національного забарвлення.

- 1. Почала бурхливо розвиватися українська література.
- 2. На новий рівень вийшло наукове літературознавство.
- 3. Відкрилися нові можливості для українського книгодрукування та преси.

1. Іван Франко (1856 – 1916)

письменник, політичний діяч, публіцист

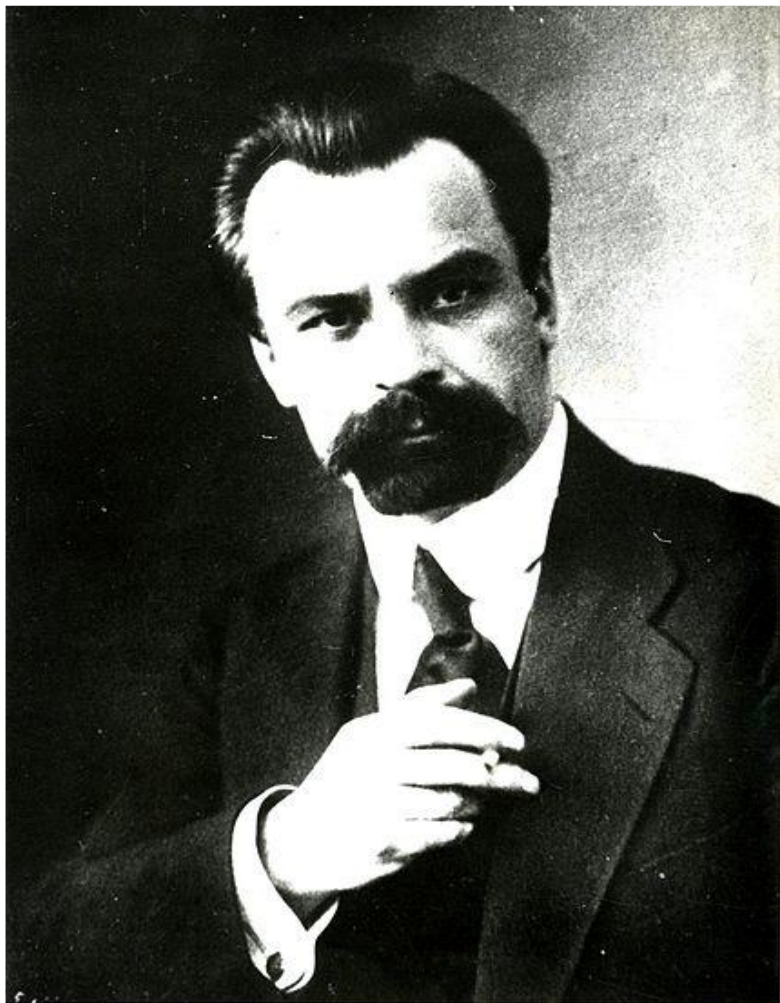

Пам'ятник Івану Франку у Львові

Василь Стефаник (1871 -1936)
майстер експресіоністичної новели,
політик

Володимир Винниченко (1880 – 1951) прозаїк, драматург, політичний та державний діяч

Ювілейна монета, реверс

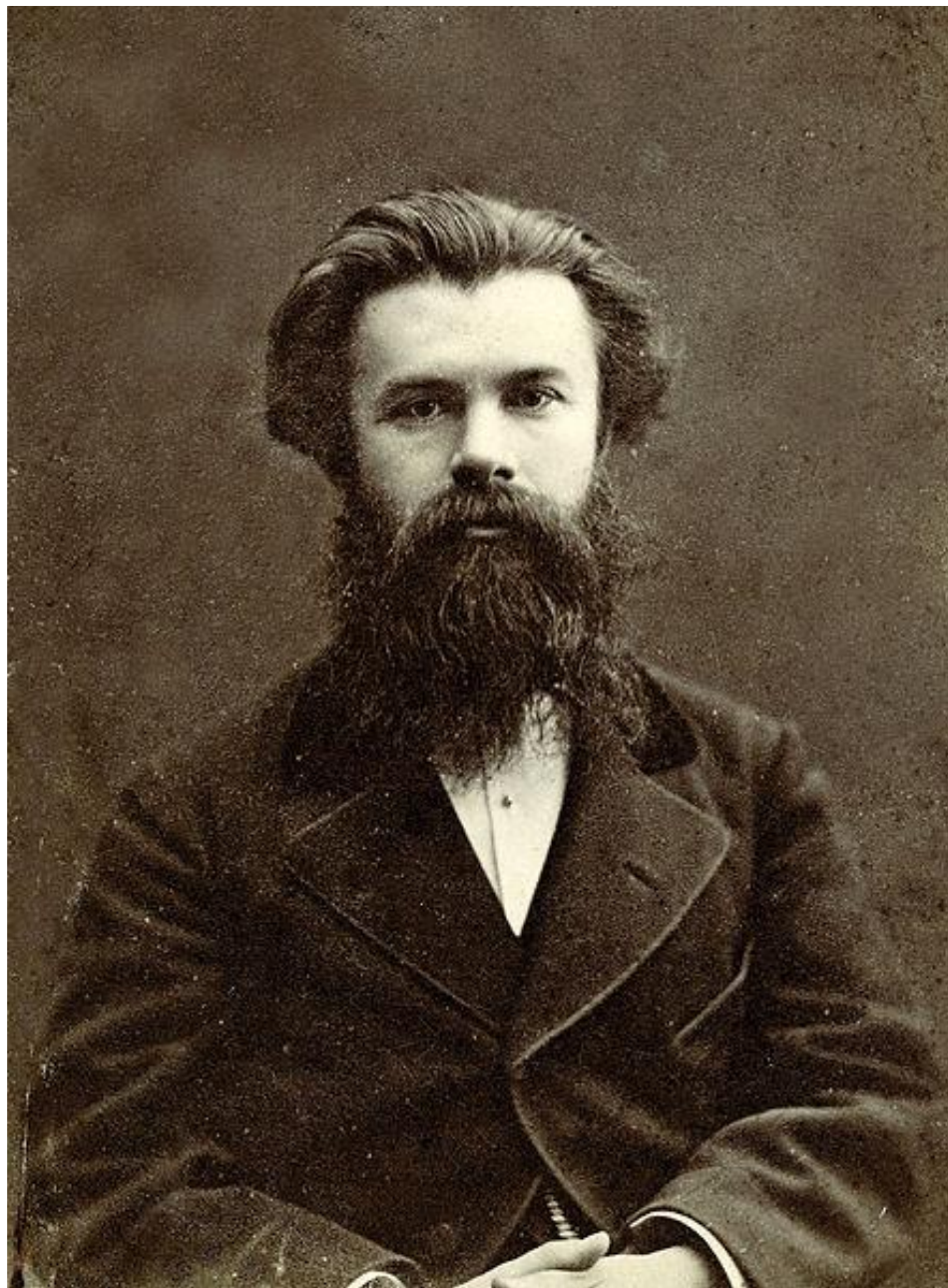
Агатангел Кримський (1871 – 1942)
історик, перекладач, один з
організаторів Академії наук України

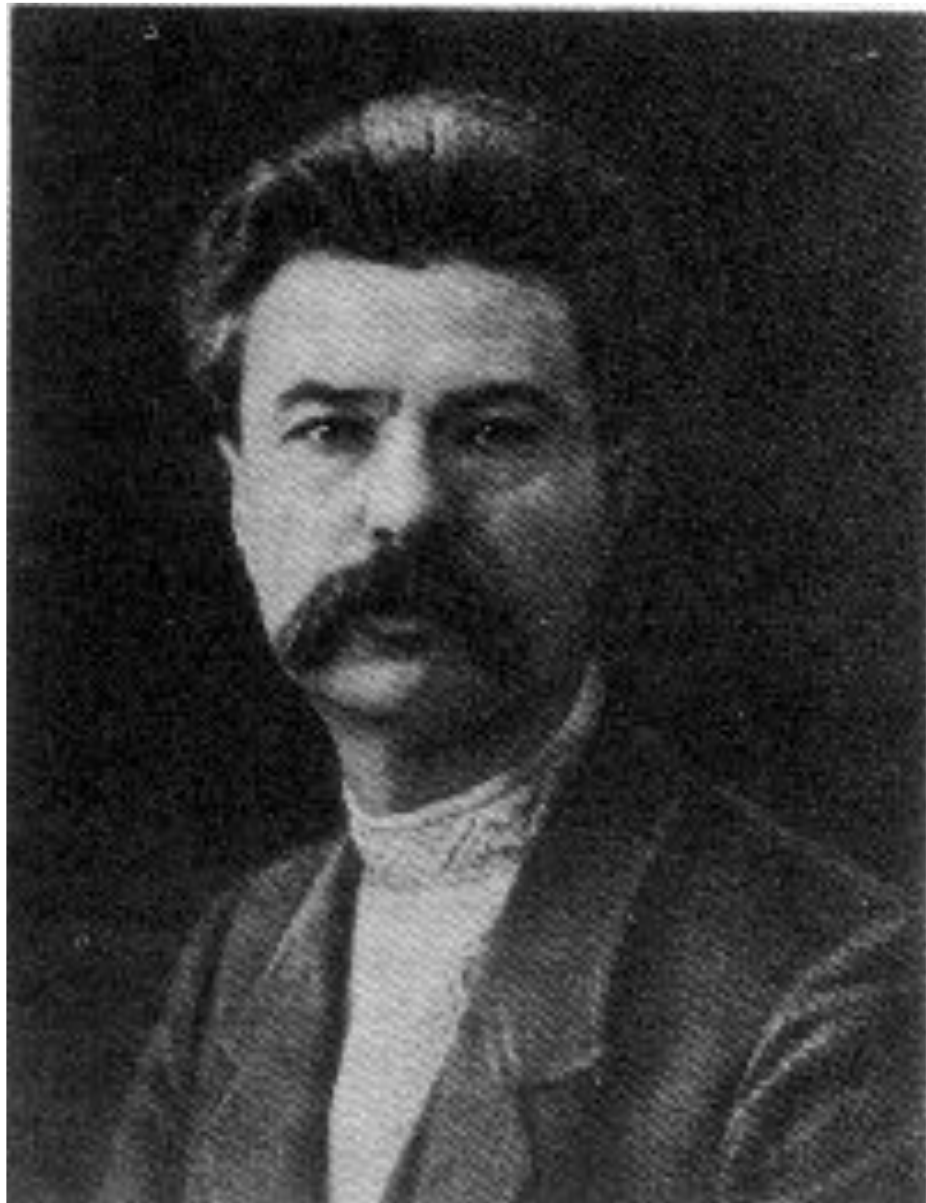
Марка з портретом
А. Ю. Кримського.

Павло Тичина
(1891 – 1967)
— український
поет,
перекладач,
громадський
діяч

**2. Михайло
Драгоманов**
(1841 – 1895)
літературозна
вець, історик,
громадський
діяч

Сергій
Єфремов (1876
— 1939)
літературний
критик, історик
літератури,
академік
Української
Академії Наук
(з 1919)

**Михайло
Грушевський (1866
– 1934)**

професор історії,
організатор
української науки,
голова Центральної
Ради (1917–1918),
автор понад 2000
наукових праць (*Історія України-
Руси, На порозі
нової України*)

3. Нові можливості для українського книгодрукування та преси.

- Видавництва книг зосереджувалися на випуску підручників та популярних книжок для народу.
- Видавнича продукція мала агітаційно-пропагандистський характер.
- У 1918 р. вийшло понад 1000 назв українських книжок.
- Активізувалася українська преса.

Газети почали видаватися у повітових осередках

- Популярні серед читачів
- «Нова рада»
- «Робітничча газета»
- «Народна воля»
- Літературно-мистецькі видання:
- «Наше минуле»
- «Літературно-критичний альманах»

